

[Justitsministeren.]

korpsmand konstateret, at 2 Aar var den rimelige og normale Straf. Hvorfor skal det ærede Medlem saa staa heroppe og bilde Tingets Medlemmer og andre ind, at den normale Straf i Øjeblikket er 4 Aar?

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at nu gaar man ned til 1 Aar. Minimum sættes til 1 Aar, men Domstolene behøver ikke at tage Minimum. Domstolene kan godt gaa op over 1 Aar og vil sikkert ogsaa gøre det.

Saa var det ærede Medlem meget vred over, at jeg har sagt, at der i August blev dømt strengere, end der blev dømt i Dag. Ja, men det staar der jo i Hr. von Eybens Artikel. Men det er ikke noget at bebrejde Dommerne. Bebrejdelsen her skal rettes til Rigsdagen, til os alle, ogsaa til mig, fordi vi i Sommer ikke kunde vedtage en klarere Lov, end vi vedtog, og denne Bebrejdelse kan vi atter skyde bort fra os, ogsaa den højtærede fhv. Justitsminister kan skyde den bort fra sig, vi kan alle skyde den bort ved at sige, at Opgaven kunde vanskeligt løses fuldt ud tilfredsstillende i Sommer, fordi vi ikke kendte Arten af alle disse Forbrydelser og derfor ikke kunde lovgive tilstrækkelig sikkert. Men der er ikke noget at bebrejde Domstolene, og der er ingen Grund til at tale om, at man mister Tilliden til Domstolene i den Anledning.

Det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen siger, at Domstolene skulde have holdt paa de 4 Aar, men mener det ærede Medlem virkelig, at det vilde have været rimeligt, at Domstolene havde idømt alt dette Skravl, alle disse sølle Fyre uden tilstrækkelig national Rygrad, som for at ernære sig selv og Familien har taget Stilling som Brandvagter eller Vagter paa Flyvepladser o. lign., 4 Aars Fængsel? Jeg synes, det vilde have været ganske urimeligt.

Med Hensyn til Strejkerne skal jeg ikke blande mig meget i den Diskussion, der er ført. Det er jo sagt saa udmærket fra forskellige Sider, hvordan man ser paa Kommunisternes Stilling dér, men jeg vil gerne sige, at jeg kan ikke se, at Kommunisterne kan frigøre sig for at have et vist Ansvar for de Strejker, der har fundet Sted i den sidste Tid. Man udsender et Opraab, hvori man siger:

„Folkestrejkerne er Udtryk for en Tillidskrise i Forholdet mellem Folket paa den ene Side og Regeringen og Justitsmyndighederne paa den anden Side. Harmen over den aabenlyse Krænkelse af Folkets Retsbevidsthed og over Regerin-

gens øvrige reaktionære Handlinger faar Folket til paa eftertrykkelig Maade at give sin Mening til Kende, da Myndighederne hidtil ikke har villet høre eller forstaa.“

Naar man skriver det i et Opraab, underskrevet af Kommunisterne, er det Udtryk for, at man siger: vi vil ikke direkte tage Ansvaret for Strejkerne, men vi forstaa saa godt Strejkerne, og selvfølgelig er det rigtigt at strejke. Det er det, der i Virkeligheden ligger i Opraabet. Derved paatager Kommunisterne sig et stort Ansvar og opfører sig efter min og det store Flertal af det danske Folks Mening ganske forkasteligt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, at den Sag, der behandles her — og det er, hvad jeg har at sige til Slut — vækker Uro i Befolkningen. Ja, ærede Medlem, den vækker den Uro, som Kommunistpartiet og „Land og Folk“ skaber, og som det kommunistiske Parti øjensynlig — det Indtryk maa man faa, naar man læser „Land og Folk“ daglig — ønsker at skabe og fortsat vil skabe i Landet. Det danske Folk, siger han, er ude i en Retskrise, store Døle af Folket kan ikke gaa ind for de danske Domstoles Uafhængighed. Det ærede Medlem har ganske Uret i alt det, han her anfører. I den store Del af det danske Folk er der fuldt ud Tillid til Domstolene, absolut Tillid til deres Uafhængighed. Hvis blot det ærede Partis Organ vilde lade være med Dag efter Dag at dryppe Gift i sine Læseres Sind, gik det hele udmærket, og saa vilde Uroen ganske udeblive.

Det er, hvad jeg har at svare paa de Bemærkninger, der er faldet. Jeg skal til Slut gentage, at jeg haaber nu, at Rigsdagen vil tage dette Forslag op til en alvorlig, saglig og fordomsfri Drøftelse, og at vi maa kunne forene de modstridende Meninger, saa vi maa kunne naa til et for det danske Folk tilfredsstillende Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Busch-Jensen: Den højtærede Justitsminister bebrejdede mig, at jeg har bebrejdet ham, at han ikke havde gjort Tingets Medlemmer bekendt med Byretsdommer von Eybens Artikel. Det har jeg slet ikke gjort. Jeg paatalte i Gaar, at de Oplysninger, som findes i Artiklen, og som forelaa den 23. Januar, ikke er kommet